

Vladimír Stwora: Incident v Bille. Když lidé zešílí a přemění se na agresivní zvířata v důsledku strachu šířeného mainstreamovými presstitutmi (VIDEO)

- CZ24 News | 21. září 2020

ČESKO: Nakupoval jsem dnes s přítelkyní v Bille na Budějovické ulici v Praze. Vědom si toho, že zlý koronavirus se prohání mezi regály a rozhlíží se na koho skočit, přičemž ignoruje ty, kteří mají náhubky, měl jsem ho i já.

Ale protože současně náhubek nesnáším, беру ho jako nutné zlo, jako alibistický příkaz našich mocipánů, a dále protože vím, že neexistuje žádná studie, která by potvrdila jeho účinnost a protože si dále myslím, že celý humbuk kolem koronaviru je hlavně dílem zpovýkaných médií denně naplňujících podstatu § 357 TZ 40/2009 Sb ([Šíření poplašné zprávy](#) - (1) *Kdo úmyslně způsobí nebezpečí vážného znepokojení alespoň části obyvatelstva nějakého místa tím, že rozšiřuje poplašnou zprávu, která je nepravdivá, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo zákazem činnosti.*) jsem ho měl - jak to popsat nejlíp? - „na čtvrt žerdi“. Nos venku, ústa napůl venku. Míjíme jiné zákazníky, většina způsobně obalená v hadrech až po oči. Střetávám se s několika nesouhlasnými pohledy, ale jinak klid. Až do chvíle, kdy jsme přišli k oddělení jogurtů. „Pane, nasadte si tu roušku pořádně,“ osloví mě tlouštík důchodového věku jdoucí za mnou. Ignoroval jsem ho. Muž mě došel. „Nasadte si tu roušku na nos!“ „To říkáte mi?“ „Ano, vám. Měl byste mít tu roušku správně.“ „Pán má astma a nemůže v tom dýchat,“ zastala se mne přítelkyně. „Tak vy jste jeho manželka, měla byste pro něj nakoupit vy. A on ať jde ven,“ tlouštík zvýšil hlas. „Nejsem jeho manželka.“ „To je jedno, ať jde hned ven!“

Přiznám se, že někdy tváří v tvář konfrontaci s fanatikem mám neovládatelnou chuť situaci nějak zlehčit, zesměšnit. A tak jsem natáhl ruce před sebe směrem k muži a řekl: „Huůů, virus jde...“

To vyvolalo nepředvídanou reakci dosud mlčícího hubeného padesátníka v brýlích. „Vy si nebudete dělat srandu! Nasadte si tu roušku!“ vložil se do debaty. „Dejte mi pokoj!“ „Nasadte si tu roušku nebo vás dám vyvést!“ „Říkám, abyste mi dal pokoj.“ „Pane,“ sápal se brýlatý padesátník ke mně, „ihned si nasadte tu roušku, nebo zavolám policii.“ „Klidně zavolejte.“ Muž vypadal, že se na mě vrhne. Viditelně se přestával ovládat. Zvýšené hlasy přilákaly pozornost kupujících. Najednou jich bylo kolem nás plno. „Už toho nechte,“ vložila se paní s nákupním vozíkem. „Vždyť vy sám máte roušku pod nosem,“ utřela muže moje přítelkyně. Nevím, jestli ji měl pod nosem dříve, ale ve chvíli, kdy křičel, ji měl tak jako já.

Snažil jsem se trapnou scénu ukončit a odcházel jsem. Obával jsem se, že se muž neovládne a fyzicky mě napadne. Měl k tomu blízko. To zřejmě zaregistroval i mladý prodavač, který se muži postavil do cesty, když mě chtěl následovat. Muž ještě něco za mnou hlasitě křičel, vyhrožoval, ale já už jsem byl v jiné uličce. Tam jsem potkal paní, která celou scénku viděla a ještě se viditelně smála mému „huůů, virus jde“. Incident skončil.

Co mě překvapilo

Jak rychle oba muži vypěnili. Jejich naprosté přesvědčení, že jsou ti, kteří můžou přikazovat. Možná byli nervově labilní, ale určitě byli vyděšení. To ne oni, to jejich strach z nich křičel. Ti chlapi měli zadek sevřený strachem a byli by ochotni vraždit, aby ochránili svou kůži. A samozřejmě, nejhorší, co se jim může v takové chvíli přihodit, je když někdo jejich strach zesměšní.

Stačilo pár vteřin a patrně by došlo k rvačce. Brýlatý padesátník byl ochoten mi ubalit ránu a možná mě i skopat, kdyby mu v tom ostatní, zejména mladý prodavač, nezabránili. Za špatně nasazenou roušku a za to, že jsem celou situaci zlehčil. Kam jsme to došli? Budeme napadáni samozvaným rouško-gestapem na ulici pro nepřesné plnění chaotických vládních nařízení?

Koronavirus lidi nesmiřitelně rozdělil. Rouškofilové jsou schopni mlátit rouškofoby (všimněte si, **nikdy** naopak, neznám případ, kdy by rouškofof napadl rouškofila a trval na sundání náhubku), přičemž národ je v názorech na náhubky rozdělen téměř půl na půl. Podobně jako v případě feminismu, genderismu, multi-kulti, migrantů, LGBT, zkrátka všeho toho, co do nás rvou dnem i nocí.

Tomu, kdo programově a vědomě usiluje o atomizování společnosti, se nesmírně daří.

A k tomu koronaviru. Díval jsem se na [oficiální web Ministerstva zdravotnictví ČR](#). Provedené testy 1 148 880. Pozitivní 45 228 (z toho až 80 % falešných). Aktivní případy 21 082. Vyléčení 23 652. A Úmrtí 494.

Za šest a půl měsíce 494 zemřelých, ale sjedte na stránce až dolu a přečtěte si poznámku MZ.

Legenda: Počet úmrtí v souvislosti s onemocněním COVID-19 po jednotlivých dnech zahrnuje všechna úmrtí osob, které byly pozitivně testovány na COVID-19 (metodou PCR) bez ohledu na to, jaké byly příčiny jejich úmrtí a k jejichž úmrtí došlo v rámci hospitalizace či mimo ni.

To je konkrétní stanovisko ministerstva.

To doslova znamená, že i když se s vámi utrhne výtah nebo se utopíte, uchlastáte či usouložíte k smrti a po smrti se zjistí, že jste pozitivní na COVID-19, tak budete ve statistice zemřelých s Covidem. To je ten hrozně smrtící virus! Na obyčejnou chřipku umře v ČR za stejné období 750 – 800 lidí a nikdo žádnou pandemii nevyhlašuje. Bohužel 90% populace jim to žere! A buzeruje v samoobsluhách kvůli špatně nasazené roušce.

Autor: Vladimír Stwora